

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/358/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5611201113
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2012:5611201113.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a JUDr. Evy Malíkovej v právnej veci navrhovateľa: ESSOX SK s.r.o., Cesta na Senec 2/A, Bratislava, IČO: 35 978 881, právne zastúpený Advokátska kancelária Nagyová Tenkač, s.r.o., so sídlom Ružinovská 42, Bratislava, IČO: 36 862 169, proti odporcovi: Q. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. D., S. XXX/X, v konaní o zaplatenie 2.073,61 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 4C/13/2011-86, zo dňa 28. júla 2011, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým súd vo zvyšnej časti žalobu zamietol a vo výroku o trovách konania **p o t v r d z u j e .**

Ostatných výrokov odvolaním nenapadnutých sa rozsudku okresného súdu **n e d o t ý k a .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.882,45 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.881,86 eur od 7.3.2010 do zaplatenia. Vo zvyšnej časti žalobný návrh zamietol. Navrhovateľovi priznal náhradu trov konania vo výške 295,92 eur a odporcovi uložil tieto mu zaplatiť na účet jeho právneho zástupcu. Vychádzal zo zistenia, že medzi účastníkmi konania bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 10.12.2008, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 1.991,64 eur navrhovateľom odporcovi. Odporca sa zaviazal túto sumu uhrádzať v 60. mesačných splátkach vo výške 53,91 eur vždy k 15. dňu v mesiaci počínajúc dňom 15.1.2009. Tým, že si odporca riadne a včas svoju povinnosť platiť jednotlivé splátky neplnil, navrhovateľ od predmetnej zmluvy odstúpil. Okresný súd za oprávnený považoval nárok navrhovateľa na zaplatenie dlžných splátok do dňa jeho odstúpenia od zmluvy ako aj nesplatenú časť istiny ku dňu účinnosti tohto odstúpenia. Rovnako za dôvodný považoval úrok z omeškania, ktorý si navrhovateľ uplatnil do účinnosti jeho odstúpenia od zmluvy. Konštatoval, že tento bol uplatnený v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Pokiaľ sa navrhovateľ domáhal nároku na zmluvnú pokutu za omeškanie s úhradou mesačnej splátky vo výške 16,17 eur, v tejto časti nepovažoval jeho nárok za dôvodný. Dohoda o zmluvnej pokute, pokiaľ bola upravená vo všeobecných obchodných podmienkach, nebola dojednaná platne. Poukázal na to, že všeobecné podmienky majú slúžiť k tomu, aby nebolo nutné do každej zmluvy prepisovať dojednanie technického alebo vysvetľujúceho charakteru. Nesmú slúžiť na to, aby do nich v neprehľadnej zložito formulovanej a malými písmenami písanej forme skryl zmluvný partner spotrebiteľa dojednanie, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých predpokladá, že jeho pozornosti uniknú. Keďže išlo v prejednávanej veci o takúto situáciu, dojednanie o zmluvnej pokute neakceptoval. Ďalej

navrhovateľovi nepriznal uplatnený poplatok za upomienku vo výške 3,32 eur a za odstúpenie od zmluvy vo výške 171,67 eur, ktoré si vyúčtoval v zmysle Sadzobníka súdnych poplatkov. Vychádzal z toho, že v zmysle ust. § 4 ods. 4 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý možno aplikovať aj v prejednávanej veci, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Tieto nároky navrhovateľa uvedené v predmetnej zmluve neboli, preto mu na ne právo nevzniklo. Pri rozhodovaní o úrokoch z omeškania vychádzal z ust. § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z..

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p.. Čistý úspech navrhovateľa predstavoval 82%, preto v tomto rozsahu mu vzniklo právo na ním uplatnené trovy konania. O povinnosti odporcu zaplatiť trovy konania na účet právneho zástupcu navrhovateľa rozhodol podľa § 149 ods. 1 O.s.p..

Proti tomuto rozsudku do výroku, ktorým bol vo zvyšnej časti žalobný návrh zamietnutý a do výroku o trovách konania podal odvolanie navrhovateľ, ktorý sa domáhal jeho zmeny tak, že žalobnému návrhu bude v celom rozsahu vyhovieť a bude mu priznaná úplná náhrada trov konania. Namietal správnosť záverov okresného súdu o neplatnom dojednaní zmluvnej pokuty. Podľa článku I. predmetnej zmluvy odporca výslovne prehlásil, že sa s obchodnými podmienkami, ktoré tvoria súčasť tejto zmluvy oboznámil a nemá voči ním výhrady, ako aj prejavil súhlas byť nimi viazaný. Pre úplnosť poukázal na ustanovenie článku I. ods. 3 prvá veta týchto podmienok, podľa ktorého sú tieto podmienky spolu so Sadzobníkom zmluvnými podmienkami v zmysle ust. § 273 Obchodného zákonníka. Nebolo jeho úmyslom skryť uvedené ustanovenie pozornosti odporcu, tak ako to uvádzal okresný súd. Naopak formulár o zmluvných podmienkach, s ktorým bol odporca oboznámený, slúžil k tomu, aby ako spotrebiteľ bol vopred informovaný o všetkých parametroch predmetnej úverovej zmluvy a úverového vzťahu.

Namietal tiež správnosť záverov okresného súdu o neoprávnenosti jeho nároku na úhradu uplatnených poplatkov. Vychádzal zo znenia obchodných podmienok, v zmysle ktorých sa klient (v danom prípade odporca) zaviazal hradiť ostatné náklady a platby, ktorých výška je uvedená v žiadosti a sadzobníku. Za nesprávne považoval rozhodnutie okresného súdu o náhrade trov konania. Zdôraznil, že súdne konanie a ním vynaložené trovy boli nevyhnutné pre dovolanie sa jeho práva, jeho nárok bol v celom rozsahu dôvodný, preto má právo na plnú náhradu trov konania.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu vymedzenom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p. (z toho titulu nedotknutým zostal odvolaním nenapadnutý výrok, ktorým bolo čiastočne žalobnému návrhu vyhovieť) a bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p. za súčasnej aplikácie § 156 ods. 3 O.s.p.) rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku ako vecne správny potvrdil podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p..

Odvolací súd sa v zásadných a rozhodujúcich zisteniach a záveroch stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, a preto sa obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov rozsudku okresného súdu a na zdôraznenie vecnej správnosti len doplnil/zopakoval niektoré podstatné skutočnosti/argumenty. Zároveň v tomto smere prihliadol na konkrétne námietky odvolateľa.

Nepochybne zmluva medzi účastníkmi ako tzv. typová zmluva je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.12.2008 (ďalej aj zákon č. 258/2001 Z.z.) pričom aplikácia a výklad právnej úpravy uvedený v napadnutom rozhodnutí súdu prvého stupňa je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady č. 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. V prejednávanej veci za to isté porušenie právnej povinnosti (omeškanie so splátkami) bol dohodnutý niekoľkonásobný postih - úroky z omeškania, zmluvná pokuta, náhrada škody, ale dokonca aj poplatky za upomienku a za odstúpenie od zmluvy. Ak sa spotrebiteľ omešká s viacerými splátkami, zmluvná pokuta môže dosiahnuť výšku celej splátky. Taktiež lehota splatnosti zmluvnej pokuty je veľmi krátka, z čoho vyplýva, že nepochybne ide o hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach dodávateľa a spotrebiteľa. Neprijateľnou sa javí aj ustanovenie, podľa ktorého ma spotrebiteľ znášať akékoľvek výdavky žalobcu spojené s

vymáhaním pohľadávky, ktoré dokonca môžu byť paušalizované, čo je jednoznačne v neprospech spotrebiteľa. Je neprimerané, ak je ustanovený aj tzv. poplatok za odstúpenie od zmluvy. Odstúpenie od zmluvy je právom, ktoré sa využije, nemôže byť „potrestané“ nejakým poplatkom. Aj podľa názoru odvolacieho súdu zmluvná pokuta medzi účastníkmi nebola dojednaná platne, pretože podmienkou jej platnosti je písomná forma. V celom rozsahu sa stotožnil s argumentáciou súdu prvého stupňa, že všeobecné podmienky majú slúžiť k tomu, aby nebolo nutné do každej zmluvy prepisovať dojednania technického alebo vysvetľujúceho charakteru; nesmú však slúžiť k tomu, aby do ich neprehľadnej, zložito formulovanej a malými písmenami písanej formy skryl zmluvný partner spotrebiteľa dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých predpokladá, že pozornosti spotrebiteľa uniknú, ak tak urobí, spreneverí sa princípu dôvery a takémuto správaniu nemožno priznať súdnu ochranu. Rovnako sa odvolací súd stotožnil s právnym názorom súdu prvého stupňa, že v zmysle § 4 ods. 4 zák. č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2008 veriteľ nemôže od spotrebiteľa požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Na základe konštatovaného, krajský súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správne.

Pozornosti odvolacieho súdu neunikla aj skutočnosť, že všeobecné zmluvné podmienky navrhovateľa - obchodné podmienky zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o revolvingovom úvere a o vydaní úverovej karty spoločnosti ESSOX SK s.r.o. uvedené pod bodom I. 5. a pod bodom VI. 7. boli už rozsudkom Okresného súdu Prešov č.k. 11C 71/2010-49 zo dňa 29.10.2010 vyhlásené za neprijateľné zmluvné podmienky. Toto rozhodnutie súdu prvého stupňa bolo potvrdené rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co 3/2011 zo dňa 28.10.2011, z čoho vyplývajú pre navrhovateľa právne dôsledky (§ 53a OZ).

Súčasne odvolací súd konštatuje aj správnosť napadnutého rozhodnutia vo výroku o trovách konania, ktoré zodpovedá ust. § 142 ods. 2 O.s.p. a čiastočnému úspechu navrhovateľa v spore. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd napadnutý výrok okresného súdu aj v tejto časti ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. Navrhovateľovi, ako účastníkovi, ktorý nebol v odvolacom konaní úspešný mal povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania odporcovi. Odporca si však náhradu trov neuplatnil v súlade s ust. § 151 ods. 1 O.s.p. a fakticky mu ani žiadne trovy v súvislosti s druhostupňovým konaním nevznikli, preto mu krajský súd ich náhradu nepriznal.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.